

EL DEMÓCRATA

ORGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 céntos.

Saldrá los domingos

Semestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales

No se devuelven los originales

Política passional

Nosaltres havíem après d'alabar a l'Alfons Sala quan era Director General de Comerç, llegint la premsa lliguera, i are, perquè aquest bon senyor no vol ésser lacai d'en Cambó, el veiem insultat grollerament per gent que sempre tenen a la boca la paraula *tolerància* i *drets de ciutadania*.

Es que qui no pensi i obri com la Lliga mana, deixa d'ésser persona digna?...

Que ho diguin clarament, d'una vegada.

Per a nosaltres, l'Alfons Sala és un gran patriota; i si ell, en l'assumpte de l'autonomia pensa per compte propi, i pensant com pensa, està en desacord amb els cacics de la Lliga, per això no desmereix pas, al nostre concepte, ans al contrari, el creiem més digne, més sincer, més bon patriota.

No li faltaràn disgustos, al senyor Sala. Nosaltres, encare recordem la campanya que li feu la Lliga, en les últimes eleccions, en les que posà en moviment totes ses influències, ardits i ressorts, com molt clar i català ho exposà en sessions públiques de la Diputació, el diputat republicà senyor Palet i Barba; però entre tantes insídies i males volences, hi hauràn bon catalans que continuaran veient en l'Alfons Sala, l'eminent patriota que ha de prestar immensos serveis a Espanya, a Catalunya i a la culta i industriosa ciutat de Terrassa, honra i glòria d'aquesta terra.

L'Orfeó Granollerí

Diurne passat va cantar l'Orfeó Granollerí. I el nostre poble, desafiant la fredor d'una nit crua i plujosa d'hivern, omplí de gom a gom l'ampla sala de La Unió Lliberal, i va refrendar, amb el seu entusiasme, l'obra excel·sa que iniciàrem, tot just are fa quatre anys, un aplec de joves, aimants de l'Art i enamorats de la nostra vila.

La vetlla del diurne passat, fou el triomf dels bons i la consagració dels humils. Fou la identificació del nostre poble amb el seu Orfeó; amb els humils cantaires, fills del treball, que des de fa quatre anys venen oferint l'esforç de llur voluntat per a l'enaltiment espiritual de la col·lectivitat i per a llur propi enaltiment; i fou la consagració pública d'aquest jove, intel·ligent i senzill, que sense poses emmattlevades ni ridícoles afectacions, realitza el miracle de fer-nos sentir tot el bell encís de les cançons amb que diu el nostre poble ses tristesses i alegries, les gestes dels passats i les inquietuts d'un avenir esplendorós. Parlem de l'Aureli Font, del jove mestre de l'Orfeó.

No detallarem, nosaltres, el concert celebrat; persona competent ho fa ja molt millor

que nosaltres ho faríem. Ens limitarem tant sols a dir el nostre goig pel triomf assolit per l'Orfeó Granollerí, després de la crisi per què ha hagut de passar. I nosaltres podem dir-lo, aquest goig, perquè no és cosa fingida. Quan es creia una cosa gairebé impossible crear un Orfeó a Granollers; nosaltres posavem tota la nostra voluntat i el poc que valem per a que a la nostra vila hi florís, potent i esplendorós, l'Orfeó Granollerí, i per a que aquest fos bella imatge de la nostra Catalunya, fonament lliberal. I sempre, sempre, el mirarem com la flor més exquisida i delicada. Mai la passió feu florir en nostres llabis un gest de despreci, ni el cervell va dictar-nos una sola invectiva que podés semblar dirigida a l'obra santa que mans barroeres profanaven. En el més fort de la lluita en contra dels mals pastors, a qui senyalàrem amb gest impetuós i incomprès per molts, aixecàrem sempre la vista per damunt de misèries i petiteses, i veiérem a tota hora la santetat de l'obra que amb la més gran il·lusió contribuïrem a iniciar.

I quan en una nit plujosa, d'eterna recordança, la realitat ens despertà de l'èxtasi en que per unes hores aspiràrem l'ubriagadora sentor de la flor gemada, sentírem la trista emoció, la dolorosa temensa de veure malinesa i trocejada l'obra dels nostres amors.

Més, prompte el dubte s'esvaí. La joguina, bella i delicada, no era perduda. Posada en mans de qui posseís prou espiritualitat per a no malmetre-la, era cosa fàcil que fes vibrar altre cop els nostres sentits; i el miracle s'és realitzat. El mestre Font, un minyó intel·ligent a qui eizars de la vida l'havien apartat de la seva noble dèria per a no fer mancament al sentiment familiar, és qui, amb un coneixement innat de la seva missió altíssima, va fent vivent el nostre somni. El jovent del nostre poble, aplegat sots la seva màgica batuta, canta la seva pròpia personalitat, proclama la seva ciutadania, diu bells himnes d'amor, agermanant amb l'art els ideals de Pàtria i Llibertat.

Saludem, amics, la festa de diurne com un merescut triomf de l'Orfeó Granollerí i el seu mestre, a qui el nostre poble, aplegat a La Unió Lliberal, aclamà sorollosament.

G.

AVIS

EL DEMÓCRATA ofereix ses modestes columnes a les organitzacions obreres de Granollers per a tot quant creguin necessari: notícies, remitits, articles, etc. etc. relacionat amb la seva causa.

Viscaaaa!!!...

Llegint el diari de sessions del Congrés espanyol, hi trobem la defensa de l'actual ministre d'Abastaments senyor Argente, contestant a uns atacs que li dirigí el señor Zorita.

No volem saber si tenia o no tenia raó el senyor Zorita, però observem que en la contèstació que li feu el senyor Argente, li digué que ell, des de que és ministre d'Abastaments, no ha fet cap contracte amb el Sindicat de Farinaires de Barcelona, però que en les gestions fetes per a estudiar si és o no convenient contractar amb dit Sindicat, com a mida preliminar, parteix d'una base de contractació que solament pel que pertoca a la província de Barcelona, el Tresor Públic estalviarà CINC MIL PESSETES DIÀRIES, en comparació amb el contracte firmat pel senyor Ventosa.

CINC MIL PESSETES DIÀRIES menys que quan era ministre el senyor Ventosa!...

Visca Catalunya!... Visca el Sindicat de Farinaires!... Visquin els bons administradors!!!

Visquin els regeneradors!!!...

Poseu-se drets!!!...

Aixequen el bras!!!...

EL FORNER DE LA CANTONADA

L'Andreu de Boét i en Cambó

Copiem de «La Veu de Catalunya», el següent fragment d'un discurs d'en Cambó amb interrupcions

«Y al plantear, señores diputados, como se plantea un pleito de voluntad, quedan dos incógnitas a resolver: una, si esta voluntad es auténtica, es efectiva, es de la inmensísima mayoría del pueblo catalán, y otra, si esta voluntad y la satisfacción de esta voluntad quebrantan la unidad de España, quebrantan la soberanía del Estado o perjudican a las demás regiones españolas. Creen los señores diputados, cree el señor presidente del Consejo de ministros que la voluntad de Cataluña en tener una autonomía, no vaga, una autonomía por lo menos como la articulada en el Estatuto, es una voluntad ficticia? (El señor BOET: ¡Quién sabe! Su señoría habla en nombre de las organizaciones políticas que representa, pero no en nombre de Cataluña (fuertes rumores). — El señor SUAREZ INCLAN (don Félix): El censo de Barcelona tiene ciento cincuenta mil, y sus señorías han traído 28,000 votos.) Los hechos son los siguientes: en esta petición han coincidido las representaciones de todos los partidos políticos de Cataluña; han coincidido después todas las representaciones provinciales y el 98 por 100 de Ayuntamientos de Cataluña. (El señor BOET: ¡Pero si son representaciones vuestras! ¡si las habéis hecho vosotros! Es

un sofisma.) De modo que quatre expressions sucesives de la voluntat del poble català la consagran. (El señor BOET: *El pueblo catalán no; vuestras organizaciones.*) Cállese su señoría que ha tenido que salir de Cataluña para buscar representación. (Fuertes rumores) — El señor BOET: *Porqué habéis atropellado el ejercicio de los derechos.* — El señor SUAREZ INCLAN (don Félix) pronuncia palabras que no se oyen por los grandes murmullos que hay en toda la Cámara. — El señor PRESIDENTE agita la campanilla reclamando orden.)

El señor PRESIDENTE: Ruego a los señores diputados que guarden silencio, porque espectáculos como el que amenaza no es cosa de repetirlos con tanta frecuencia.

Conferència

Com avencàrem en l'últim nombre de EL DEMÒCRATA, el diumenge, dia 2 del corrent mes, el diputat provincial per aquest districte, en Francesc Torras Villà donà una conferència sobre administració municipal, en el saló de sessions de l'ajuntament de la vila de Manlleu.

Per raons de caràcter particular, dit acte no va ésser públic, assistint-hi, invitats, representacions de les societats obreres, de la Cooperativa, societats recreatives, del Foment Industrial, ajuntaments veïns, alcalde de la localitat i regidors i veïns de la vila.

Obrí l'acte l'alcalde de Manlleu, i seguidament el senyor Torras, desenrotllà el tema convingut, començant per analitzar el què han vingut essent els impostos des del segle VI, i fent comparacions per a demostrar que abans hi havia més interès que durant el segle XIX, en procurar que els impostos fossin justos; i vingué a demostrar que l'impost de consums és una monstruositat que ha de desterrar-se dels afers municipals.

Demostrà, ademés, que és l'impost qual recaudació reporta més gastos, i per lo tant, el sacrifici que s'exigeix al contribuïent sobreix important merma ans d'ingressar en les arques municipals.

Glosà les excel·lències de la llei de supressió de Consums, promulgada per en Canalejas l'any 1911, i desmenussà — fent remarcar les aventatges i inconvenients — els diversos impostos substitutius, i la ficció que per a poblacions petites representen alguns d'ells, demostrant, amb profusió de detalls quins són els d'aplicació fàcil, pràctica i profitosa.

Donà compte del bon resultat que ha donat la supressió dels consums, no solament en l'ordre moral administratiu, sí que també en l'econòmic en algunes poblacions, entre vàries, Granollers, llegint una pila de detalls ben documentats, que portaren el convenciment al distingit auditori, de que realment és d'immediata necessitat estudiar amb calma, però resoltament, el problema de lliurar a les poblacions de l'oprobri que representa, en ple segle XX, l'impost de consums, l'injustícia manifesta del mateix, i lo repugnant i atentatori a la dignitat del poble que resulta la seva forma d'exacció.

En tractar de les càrregues dels municipis, s'extengué en consideracions respecte al contingent provincial, que qualificà d'arma caciquista, i demostrà palpablement, que certes poblacions tenen vara alta per a no pagar, com succeix a Vilanova, que deu a la Diputació de

Barcelona la friolera de més de mig mil·lí de pessetes.

Digué que amb l'autonomia municipal tot això desapareixeria, i que, per a aconseguir aquesta, la regional i totes les que siguin necessàries, doncs çò tot significa lliberiat, estava disposat sempre a posar a contribució son esforç, com el posava en aquell moment a la disposició de la vila de Manlleu i sos dignes representants i corporacions, pel què fos convenient als seus interessos morals i materials.

El conferenciant fou molt aplaudit i felicitat per son parlament, essent obsequiat després amb un banquet de caràcter íntim, sortint més tard per a Vich, on canvià impressions amb sos amics polítics; i d'aquesta ciutat sortí per a Granollers, en el tren de les set de la tarde.

B C.

Notes del dia

Podem assegurar que s'espera a decretar la vaga d'Ajuntaments, a que estigui resolta tota la tramitació de quintes, la més important i delicada, encarregada a aquells organismes.

Això, es fa d'acord entre el Govern de Madrid i en Cambó, i ho afirmem amb tota certesa, assegurant que no hi ha ningú capàs de desmentir nos.

Aquesta és la teatralitat sentimentalista de la Lliga.

Pobre Catalunya!...

Catalunya necessita saber en quina data els exministres del Rei, senyors Rodés, Ventosa i Cambó varen fer renúncia de les cesanties que els pertocquen per haver prestat sos serveis a la Nació espanyola, *sense parlar per res d'autonomia*.

Esperem la resposta assentats.

EL CONCERT DE L'ORFEO

De verdader aconeteixement pot qualificar-se el concert que diumenge passat va donar l'Orfeo Granollerí en La Unió Lliberal, en celebració del tercer aniversari de la seva fundació a la benemèrita societat.

Ja molt abans de l'hora anunciada per a sa celebració, s'havien omplert totes les localitats de l'espaiós saló teatre, malgrat el temps rúfol i fred, que certament no convidava pas a sortir de casa. Això, dona idea de l'espectació que havia despertat l'anunci del concert i de l'ànsia que hi havia per a aquilatar la valor artística de la important entitat cultural que tant bé dirigeix el mestre En Aureli Font.

Convidat expressament, assistí a l'acte el llorejat compositor en Antoni Pérez Moya, junt amb sa distingida família. A l'eixir la massa coral, guiada per sa hermosa senyera, el públic tributà una sorollosa salutació en forma de llargs aplaudiments.

Fet el silenci, que en pocs moment restà absolut, començà la primera part amb el «Cant a la Senyera» del mestre Millet, en l'interpretació del qual, mestre i deixebles, hi posaren tota l'expressió que l'excelsit del valent i encoratjador himne, fa vibrar en els cors.

Seguiren les demés composicions, interpretades justíssimament i cada una amb les delicades modulacions característiques, essent

objecte totes elles de verdaderes ovacions, especialment «Els tres tambors», Sant Josep i Sant Joan» i «La nina i el moliner», que varen haver de repetir se. En acabar-se de cantar aquestes dugues darreres composicions, i a insistents requeriments del públic que l'ovacionava, va haver de sortir el mestre Pérez de la llotja que ocupava i anar a l'escenari a saludar, junt amb el mestre Font, a la nombrosa concurrència.

Després d'un descans de mitja hora, tornà a les taules l'Orfeo, i començà la segona part. Amb el mateix acert, o més si cab, que en la primera, interpretà la massa coral les obres que figuraven en el programa, sobressortint d'entre elles, «El pardal», «En l'enterro d'un nin», «La cançó del Lladre», i finalment, i amb acompanyament de l'orquestra «La Moderna», la producció de Grieg «La Pàtria Nova», mereixent totes els honors de la repetició.

En conjunt, fou, el de diumenge, un concert com no s'havia escoltat mai a Granollers. Baix aquest concepte, el mestre Font mereix que no se li regategin els elogis, que té ben merescuts, sobre tot per l'acurament amb que fà cantar als seus deixebles. Ahir, sentíem cantar; avuim, fruïm de les emocions i dolceses d'aquests cants. El públic s'adona del caràcter just que té cada obra. Aquest és el millor elogi del mestre Font; aquesta és l'essència d'un Orfeo. Força declaradament ho deien les cares dels oients, en les melangioses harmonies de «El testament d'Amèlia», i en les parrafades endolades de la mística «Mort de l'escolà». En ambdues composicions, la feina del mestre Font és immensa: en la primera, fent sentir a la massa coral tota la tristesa que diuen aquelles polifonies, acompanyant el plany postrer de la solista. Es una composició, «El testament d'Amèlia», delicadíssima, que feu impressió al públic, encare que, per son mateix caràcter, el deixà com sospès i corglassat. No obstant, refet de l'encantament, es tributà una calorosa ovació als cantaires, en especial a la senyoreta Assumpció Santauginí, que cantà la seva part amb justesa absoluta i amb acurada fraseologia, que també ha adquirit sots la batuta del mestre Font.

En la segona composició, «La mort de l'escolà», cridà l'atenció, en primer lloc, el ritme més magestuós i propiament elegíac donat a l'obra. Després, la justesa de cordes, que feien un conjunt incomparable, bo i esmenant els defectes que, en aquesta obra més que en cap altre, tenien arrelats els orfeonistes; sobre tot en el redoble de campanes, que are, amb l'inflexió de les veus dels nins, feia aparèixer com a realment naturals.

Particularment se distingiren, ademés de la senyoreta Santauginí, a la qual obsequiaren els seus admiradors i companys amb una rica «corbeille», lligada amb esplèndida llaçada dels colors nacionals catalans, el nen Amadeu Revira, qui amb força despreocupació cantà el solo de «En l'enterro d'un nin» i «Sant Josep i Sant Joan»; i els joves Miquel Vila i Josep Tintó, no obstant i haver de dir, d'aquest últim, que cantà la seva part amb un xic de por.

Finalment, l'orquestra «La Moderna» acompanyà «La Pàtria Nova», com ja ens té acostumats, essent acollit, el vibrant final del ja popular himne de Grieg, amb una esclatant ovació que, com ja hem dit abans, obligà a que es repetís. Es que mai, com diumenge passat, l'havíem sentit tant valent i tant vibrant. En el conjunt de l'orquestra hi desta-

cava el sò del violoncel·lo, de quina part s'en-carregà el nostre compatriota En Santiago Margenat, vingut expressament de Barcelona.

En resum, una festa que els que hi assistírem en guardarem bon record, i un nou galardó per a l'associació La Unió Lliberal, que sab demostrar amb obres el seu amor a la cultura i el seu desinterès per al conreu de la més bella manifestació de l'art

Obituario

Víctima de larga y cruel enfermedad falleció el sábado, día 8 del actual, la virtuosa esposa de don Antonio Cunillera, doña Carmen Barangé y Bachs. A su viudo y demás familia, les enviamos el testimonio de nuestro pésame más sincero.

En sufragio del alma de la difunta, anteayer, viernes, se celebraron solemnes funerales en esta parroquial iglesia, que se vieron concurridísimos.

Falleció también, tras corta enfermedad, en la noche del propio día 8, don Antonio Castagnier, padre de nuestro querido amigo don Juan. El entierro resultó una manifestación de duelo, ya que apesar de lo despacible del tiempo, era numerosísima la concurrencia que asistió al mismo, prueba de las muchas simpatías con que cuenta en ésta la familia Castagnier.

Nuestro sentido pésame.

Nuestro particular amigo, el industrial de ésta, don Jacinto Trullás, ha pasado por el triste trance de ver morir a su esposa doña María de la C. Comas de Trullás, señora de relevantes virtudes y que se había granjeado las simpatías de cuantos la trataron.

A las familias Trullás y Comas, les enviamos desde estas columnas el sentido testimonio de nuestro pesar.

El viernes último se efectuó en esta villa el entierro del antiguo industrial don Martín Recolons, que falleció a edad bastante avanzada despues de penosa enfermedad.

Enviamos a la familia nuestro más sentido pésame.

También ha fallecido, en Barcelona, el ilustrísimo señor don Antonio Molino Urbán, ex diputado provincial y persona muy conocida en esta villa, donde residió muchos años con su distinguida familia. Ha bajado al sepulcro a la edad de 98 años.

Y en la propia ciudad ha dejado de existir, en plena juventud nuestro amigo don Ramón Masó, que por su laboriosidad y bondadoso carácter era muy apreciado de cuantos en vida le trataron.

En paz descansen.

Notetes

La nit del dia 2, a cal Baté s'hi feu el concert de la independència. I com que plovia, i només podien anar-hi els rics, el varen fer en la més completa i espantosa... independència. Sols, tots sols de pal a pal, sense vitores, lilies, cascades de aplausos, torrentes de entusiasmo ni terremotos ni terratrèmols... malgrat córrer de casa en casa per a vendre entrades!...

A la mateixa hora, a La Unió Lliberal hi feien comèdia els aficionats. Plovia; i l'ampla sala s'omplí de gent i de rialles.

....

La nit del dia 9, amb fred, pluja i neu, l'Orfeó Granollerí donà un concert a casa seva, a

La Unió Lliberal. I la casa fou petita per a la gran gentada que s'hi aplegà, i no hi havia prou mans per a aplaudir als aucells engaviats que ensenya el mestre Font. Els preus eren a l'alcanç de totes les fortunes.

A la mateixa hora, a cal Baté hi van fer comèdia, literatura i ball, tot de franc. Va haver-hi un quart d'entrada. Però no és estrany; ja hem quedat que feia molt fred, i que plovia i queia neu.

Maliatsiga el temps!

....

Esperavem llegir, en la premsa de casa, l'extracte de l'*Historial* del senyor Bassas Palaus, per a veure si coincidia amb l'avenc que donàrem en nostre últim número.

«La Comarca» no el publica, i «Foc Nou» ni diu tant sols que va haver-n'hi, d'*Historial*. Es que hi ha coses que el més pitjor de tot és meneallas.

I val més callar.

....

El mestre senyor Llongueras no assistí a la festa de la independència. «La Comarca» diu que dit senyor tenia al seu pare malalt i «Foc Nou» diu que era ell que no estava bo.

Tot podria ésser; encare que hi ha homes que ens sembla que això de la independència no els pot provar. I menys si s'enteren a temps que hi ha d'haver *Historial*.

REMITIT

Senyor Director d'EL DEMÓCRATA.

Molt seynor meu: Ja que veig que la copdicia dels comerciants i industrials no té límits, espero de la seva atenció donarà cabuda, en les columnes del seu periòdic, al clam unànim dels obrers, que veuen amb desesperació que els articles alimenticis, i principalment els que en primer terme necessiten per al seu sosteniment les famílies humils, se posen a uns preus escandalosos.

Es una bogeria el què està succeint; qual-sevol cosa serveix d'escusa per a apujar els preus, i ni amb els jornals actuals, ni encare que els doblesin, en tindriem prou per a poder atendre nostres necessitats.

El que subscriu, en representació d'alguns companys seus de treball, proposa que les societats obreres d'aquesta vila, i l'element patronal, constitueixin una entitat, presidida per les autoritats, que sia la que cuidi de regularitzar els preus dels articles, vetllant al mateix temps, per a que no es defraudi ni en el pès, ni en la qualitat de la mercaderia.

Donant-li mercès per la seva amabilitat, s'ofereix de vostè, atent s. i amic,

Joaquim Prunell i Plà

LOCALES

Ha tomado posesión de su cargo el digno juez de primera instancia don Higinio García, a quién EL DEMÓCRATA saluda respetuosamente y hace votos para que le sea grata su estancia en esta localidad.

Con tal motivo, ha cesado en la interinidad, el juez municipal don José Soler Pallerols.

En Barcelona, un numeroso grupo de amigos y admiradores de nuestro entrañable amigo, el abogado don José Coma y Clapés, le obsequió con un banquete, en celebración del éxito judicial alcanzado en la defensa de una interesantísima causa, de la cual se han ocupado mucho los periódicos de la capital.

A las muchas felicitaciones que el amigo señor Coma ha recibido con tal motivo, unimos la nuestra, más cordial y entusiasta.

Invitado por el maestro y el comité del Orfeó Granollerí, asistió al concierto dado el domingo último, el maestro compositor don Antonio Pérez Moya, acompañado de su esposa y dos hermosas hijas.

Acudieron a recibirle el comité, maestro y algunos socios del Orfeó, siendo luego recibido en La Unión Liberal por la junta de esta asociación, donde florece el laureado Orfeó.

Por la noche se celebró una cena íntima, en la fonda de Europa, sentándose a la mesa unos veinte comensales.

Cumplimentaron al maestro señor Pérez el alcalde señor Montañá y el diputado provincial señor Torras.

«Els savis de Vilatrística», la deliciosa comèdia de Rusiñol, proporcionó un ruidoso éxito a los aficionados que tomaron parte en la segunda de las veladas que dió en La Unión Liberal su sección dramática «Esbart Artistic», la noche del domingo antepasado.

Todos y cada uno de los intérpretes, muy bien caracterizados por cierto, dieron el debido relieve a sus papeles, siendo muy elogiada su labor y premiada ésta con grandes aplausos del público que llenaba el amplio salón.

En la función tomaron parte las actrices señoras Carmen Rovira, Florentina Vendrell, señorita Anita Mestres y los aficionados señores Amadeo Barbany, José y Pedro Terrades, Nicolás Godina, José y Amador Garrell, Antonio Jané, Jaime Baró, José Tintó, Federico Riera y Esteban Oriol.

Para dar comienzo a la velada, se puso en escena el diálogo «De pesca».

En el «Casino de Granollers» preparanse grandes festejos para el próximo Carnaval.

Aparte de un baile de máscara que se celebrará el domingo por la noche, para el cual el salón lucirá original ornamentación y en el que serán ofrecidos valiosos objetos a las máscaras premiadas en concurso, se organiza una fiesta humorística para el martes, habiendo el propósito de que una vistosa comparsa recorra nuestras calles, mientras bellas señoritas pedirán un óbolo para un fin benéfico.

En La Unión Liberal también se organiza un gran baile de máscara, para la noche del lunes, que, como todos los años, constituirá una de las notas sobresalientes de las próximas fiestas carnavalescas.

Corren rumores, que desearíamos no ver confirmados, de que las dos compañías de Cazadores de Alfonso XII destacadas en esta villa, van a ser trasladadas a Vich, donde reside el resto del batallón.

Y se afirma insistentemente que será substituída dicha fuerza por un escuadrón de caballería.

Menos mal, si esto último se confirma.

La Diputación Provincial ha concedido nuevamente a la asociación La Unión Liberal de esta villa, la cantidad de cien pesetas en concepto de subvención a las Escuelas que esta sociedad sostiene.

La Junta ha enviado un atento oficio al diputado provincial señor Torras, agradeciendo sus gestiones en este asunto, a favor de la asociación.

Parece un hecho que esta Cuaresma actuará en La Unión Liberal una compañía de ópera y zarzuela española, bajo la dirección del conocido maestro concertador don J. Serra.

Mucho desearíamos fuese un éxito artístico y de taquilla esta temporada teatral que se avecina.

Imp. Garrell : Granollers : Teléfono 117

Materiales Eléctricos A. E. G.

A. E. G. Thomson Houston Ibérica, S. A. Aragón, 285, Barcelona

Grandes existencias de

Motores Eléctricos de $\frac{1}{2}$ A 200 H. P.

Conductores eléctricos : Cobre desnudo

Hilo de bobinas para reparaciones

Materiales de instalación

Interruptores de palanca

Material de alta tensión

Aparatos de medida

Lámpara EGMAR : Lámpara NITRA

ELECTRO-BOMBAS tipo KRISTALL

La mejor BOMBA, en cuanto a rendimiento, de no tener avería

Enviamos gratis Ingeniero para realizar estudios de instalaciones de Fábricas o Centrales

ROYAL HOTEL MEUBLÉ

S. A.

Carmen, 22 : Barcelona

Ensanchado este Hotel con la adquisición de la casa contigua, tenemos el gusto de participar a nuestros distinguidos clientes que habiendo quedado terminadas las obras de la

GRAN AMPLIACIÓN

efectuada en el mismo, contamos desde ahora con

37 nuevas habitaciones

la mayor parte de ellas con cuarto de baño particular y dotadas de todo el confort moderno

Este Hotel, único en su clase en Barcelona, no tiene igual en España ni superior en el extranjero.

Bar La Bohemia

CENTRO DE SPORTS

ESPECIALIDAD EN SODAS
Y BEBIDAS DE TODAS CLASES

VENTA DE VINOS, LICORES
Y CHAMPAGNES

SERVICIO DE RESTAURANT
SABADOS Y DIAS FESTIVOS

Precios económicos
Calle de la Palma, 17

Ha tastat vostè l'exquisit

ANIS

BAGES?

Provi'l, que és el millor

FABRICANT

FILL DE R. CURA

Fàbrica a Sant Fructuós de Bages
Despatx i magatzems a Manresa
Sucursals a Vich i a Sabadell

Representant a Granollers

Josep Sala

12, Plaça d'en Perpinyà, 12

ALERTA! ALERTA! ALERTA!

Se ofrecen en esta población aguas minerales como procedentes de los manantiales VICHY CATALAN, sin serlo.

Llamamos la atención de los consumidores para que no se dejen sorprender y para que se fijen bien en las botellas que les ofrezcan, puesto que las de los manantiales VICHY CATALAN llevan tapones, cápsulas, precintos y etiquetas con el nombre «Sociedad anónima VICHY CATALAN», y, por lo tanto, dejan de proceder de dichos manantiales las que no los lleven.

SABONS

I LLEIXIUS

Fabricant:

JULI CANUT

Barcelona (La Segre)

Representant a Granollers
amb dipòsit per a la venda

LLUIS OLIVÉ

Josep Umbert (Aurora), 37